

ת"פ 24404/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י נגד מבחן מבחן, מאהר סלאמה, איימאן זמיר, אбраהים אבו שאח

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 14-06-2024 מדינת ישראל נ' בוחבוח ואח'
בפני כבוד השופט אביב שרון

בعنין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י
המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רינת מזרחי-סלומו

נ ג ד

1.	מחמוד מבחן
2.	מאהר סלאמה
3.	איימאן זמיר
4.	abrahims abu shaah ע"י ב"כ עו"ד Cainit Salama
- הנאשמים

גזר דין

כתב האישום והודאת הנאשם

1. הנאים הורשו על פי הודהותיהם, ובמסגרת הסדר דין, בעבורות כדלקמן:
נאשם 1 - תקיפה חבלנית בצוותא חדא, בגין לסייעים 380 + 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **תקיפה סתם**, בגין לסייע 379 לחוק העונשין; **והתנהגות פרועה**, בגין לסייע 216(א) לחוק העונשין.
נאשם 2 - תקיפה סתם בצוותא חדא, בגין לסייעים 379 + 382(א) לחוק העונשין; **והתנהגות פרועה**, בגין לסייע 216(א) לחוק העונשין.
נאשם 3 - תקיפה סתם, בגין לסייע 379 לחוק העונשין; **היזק בצדון**, בגין לסייע 452 לחוק העונשין; **והתנהגות פרועה**, בגין לסייע 216(א) לחוק העונשין.
נאשם 4 - תקיפה סתם, בגין לסייע 379 לחוק העונשין; **ואיוימים**, בגין לסייע 192 לחוק העונשין.

עמוד 1

על פי עובדות כתוב האישום המתוון, במועד הRELONI שימשו הנאים שחקרים בקבוצת הCDORGEL "בני קלנסואה". מר משה אלבז (להלן - **המתלוון**) שימש במועד זה כמנהל קבוצת "ביתר אריאל". מר ארדשיר לויין (להלן - **ארדשיר**) שימש במועד זה מאמן קבוצת הCDORGEL "ביתר אריאל".

ביום 20.5.12 בשעה 00:16, בмагש הCDORGEL העירוני בארייל, בתום משחק הCDORGEL בין קבוצת ביתר אריאל לקבוצת בני קלנסואה, ניגשו הנאים באלימות יחד עם אחרים שזיהו אינה ידועה למאשימה אל המתלוון, שעלה שעסוק באיסוף דגלי ה الكرן בмагש.

הנאים 1 ו-2 נטלו מיד המתלוון את דגלי ה الكرן העשויים מתכת והחלו להכות באמצעותם את המתלוון בכל חלקיו גופו. במהלך תקיפתו של המתלוון, ذكر נאשם 1 את המתלוון ברגלו באמצעות מוט הדגל. כתוצאה לכך, נחבט המתלוון. נאשם 1 גם ניגש אל ארדשיר ובעט בו מאחור.

בהמשך, ניגש נאשם 3 אל ארדשיר מאחור, משך בחולצתו, בעט בו ודחף אותו אל גדר המגרש, מה שגרם לשברת שעונו.

נאשם 4 ניגש גם הוא אל ארדשיר, דחף אותו באמצעות ידיו, אמר לו כי הוא האשם והושיט ידו לעברו, בעודו אוחז במפתח, ואמר לו כי יפגע בו.

על פי הסדר הדיני, הוסכם כי הנאים ישלחו לשירות המבחן על מנת שיוכן בעניינים תסקירים של קצין מבחן. לביקשת ההגנה, התבקש שירות המבחן להתייחס לשאלת ביטול הרשותה ביחס לכל הנאים. התביעה הצהירה כי עדותה היא להטלת מאסר בפועל, כאשר ביחס לאופן המאסר ותקופת המאסר תגבש התביעה עדותה לאחר קבלת התסקרים. בימים 15.10.21-15.11.20 התקבלו תסקירים שירות המבחן.

תסקרי שירות המבחן ונסיבות אישיות

נאשם 1, ליד 1988 (כבן 27), מאורס, עובד כמנהל משמרת במאפייה מזה 10 שנים. הוא סיים 11 שנים לימוד ולאורך יולדתו התמודד עם מצב בריאותי מורכב ועבר ניתוחים רבים עקב שברים בחזה וביעות אורטופדיות שונות. טרם נשירתו מן הלימודים השתלב בעבודה במאפייה אשר בה עבד ביום כמנהל משמרת. ממכתב המלצה שהמציא מעסיקו עולה כי מדובר בעובד מוכשר ומקצועי, בעל משמעת בעבודה, הממלא את המוטל עליו על הצד הטוב ביותר. מגילוון רישומו הפלילי עולה כי נאשם 1 עומד לדין לראשונה בחייו ומלבד התקן הנויחי לא פתוחים נגדו תיקים נוספים במסטרה. בהתייחסו לעבירות נשוא כתוב האישום המתוון נטל נאשם 1 אחריות חלקית על התנהגותו. והוא מסר כי אכן התבטה באיזומים והתנהג בתוקפנות, אך הסביר זאת על רקע חווית פגיעה וסערת רגשות בגלל התבטאות פוגעניות בעיקר על רקע דתי, בהם נקטו שחיקני הקבוצה היריבה. שירות המבחן התרשם כי להלן המשפט שנקנת אפקט מרთיע ומציב גבול. השירות העיריך כי קיימים סיכוי נמוך שנאשם 1 יהיה מעורב בעבירה אלימות ובמידה ויפעל באלימות, החומרה צפואה להיות נמוכה אף היא. כגורמי סיכון נלקחו בחשבון קשייו לגילות מודעות לחומרת התנהגותו ומונעיו, מאפייני העבירות ומאפייניו האישיותיים שהיו ברקע למעורבות בהן, היענות לחצים חברתיים, קשיים להתמודד עם רגשות כאם ותסכול והתנהגות פורצת גבולות. כגורמי שיקום נלקחו בחשבון היעדר עבר פלילי, ערכיהם נורמטיביים וחוביים בדרך כלל, תפוקוד תעסוקתי תקין, סולחה ופיס שנערכו בין נאשם 1 לבין המתלוון, אשר הדגיש מערכת יחסים קרובה שמקיים כוונת קבוצת הCDORGEL והסיכון הנמור להישנות עבירות דומות. נאשם

1 ציין בפני שירות המבחן כי הוא "מתכון בעתיד לרכוש מקצוע בתחום הספורט" ועל כן, ביטה רצונו לסייע את ההליך ללא הרשותו בדיון.

נוכח העובדה כי נאשם 1 נעדר עבר פלילי, מערכת ערقيו ואורה חייו הנורומיים בדרך כלל, ועל אף חומרת העבירות בהן הורשע, המליץ שירות המבחן לשקל ביטול הרשותו בדיון ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

5. **נאשם 2**, יליד 1974 (כבן 41), נשוי ואב לשני ילדים, מורה במקצועו. נאשם 2 בוגר תואר ראשון בספרות הערבית ובלימודים כלליים במדעי הרוח והחברה, החטיבה לגאוגרפיה, פיתוח סביבתי ומדעי המדינה מאת אוניברסיטת בן גוריון. בשנת 1996 הוא עסוק בהוראה. ממכتب שהמציא מנהל בית הספר בו מלמד ציון לשבח תפוקתו במסגרת בית הספר. מגילון רישומו הפלילי עולה כי נאשם 2 נעדר עבר פלילי ומלאך התקיק הנוכחי לא פתוחים כנגדו תיקים נוספים במשטרת. **בהתיחסו לעבירות נשוא כתוב האישום המתוקן מסר כי לאחר תום המשחך ניתן להתפלל באחת מפינות המגרש, אז החלו גידופים שונים כלפיו.** לדבריו, הגיב לבתו הגנאי כלפים בביטויים דומים, התפתחה מהומה עד למצב בו הגיב באלים, **לשטיחו מתוך רצון להרגעת הרוחות.** הוא התקשה לקחת אחריות על התקיפה, **כשלתפסתו התנהלו כללה דחיפות במטרה להרחק את השכנים.** נאשם 2 אינו חווה את הבעייתיות של התנהגותו התקפנית, אך חש רתיעה מן ההליך הפלילי המתנהל כנגדו. השירות התרשם כי ברקע התנהגותו קשי להכיל ארוע אלים ומעורבות במצוות באופן תוקפני ואגרסיבי. כגורמי סיכון נלקחו בחשבון קשיו לקחת אחריות מלאה על מעשיו וקשה להבחין בין התנהגות אסורה לモתרת במקורה זה. כגורמי שיקום מצא שירות המבחן את תפוקתו החביב והתمدתו במסגרת העובדה, היותו נעדר עבר פלילי, היותו אדם משכיל ובעל מעמד חברתי חיובי והתנהלותו חיובית והנורמטיבית לאורך השנים. עוד נלקח בחשבון חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וכן העובדה כי נערכה סולחה בין נאשם 2 לבין המתלוון. שירות המבחן העריך כי הסיכוי להישנות עבירות אלימות הינו נמוך ובמידה יבצע נאשם 2 עבירות אלימות תוצאותיה יהיו קלות. נאשם 2 הביע חשש כי "הרשעה בדיון עלולה לפגוע במעמדו המוצע ובעיקר במידה ויבקש להתמודד במרכזי על משרה בכירה יותר".

נוכח העובדה כי נאשם 2 מנהל אורח חיים תקין ונורומי בדרך כלל, היותו נעדר הרשות קודמות והעובדת כי הרשעה בדיון עלולה לפגוע בהמשך התפתחותו המקצועית, המליץ שירות המבחן לבטל הרשותו בדיון ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף 120 שעות.

6. **נאשם 3**, יליד 1983 (כבן 32), נשוי ואב לילדה כבת שנתיים, עובד שכיר בעבודות חשמל. הוא סיים 12 שנות לימוד ובמהשך החל ללימוד הוראה בסמינר הקיבוצים, אך נשר מלמדו עקב קשיים כלכליים. בהיותו בן 25 נפצע ברגלו בעבודתו בחקלאות והוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי בשיעור של 20%. באמצעות מחלוקת השיקום של המוסד לביטוח לאומי רכש תעודה מאמן כדורגלו ועבד כ-7 שנים כמאמן. לאחר נישואיו, שב לעבוד עם אחיו כחשמלאי. מגילון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר עבר פלילי ולא פתוחים כנגדו תיקים במשטרת. **בהתיחסו לעבירות נשוא כתוב האישום המתוקן שלל נאשם 3 כוונה לפגוע במתלוון וציין כי היה היחיד מבין קבוצה של שמונה שחקרים שהועמדו בדיון שימושית על ידי ההתאחדות לכדורגל, אולם זוכה ולא הוועש.** לדבריו, דאג להרגעת הרוחות לאחר שהבחן שמתנהל דין ודברים בין השכנים להנחלת הקבוצה המקומית. הוא ביטה עמדות השוללות מכל וכל התנהגות אלימה. עקב עמדתו זו, התקשה שירות המבחן להבין את הרקע והנסיבות שהביאו את נאשם 3 להתנהגות אלימה כעולה מכתב האישום המתוקן. נאשם 3 הסביר כי היחסים עם הקבוצה היריבה שוקמו ומאז המקורה נפגשו הקבוצות קרוב לשמונה פעמים, כשהברוב המfangשים הוא נכון ולא התקיים עימות או ארוע אלים אחר. כגורמי

סיכון במצבו נלקחו בחשבון הקשיի להכיר בהתנהגותו המתווארת והשלכת האחריות לאיורים על המתלונים וגורמים משטרתיים. כגורמי שיקום נלקחו בחשבון העובדה כי מדובר באדם נעדר עבר פלילי, מתפרק באופן תקין ונורטובי במסגרות חייו המשפחתית והמקצועיות והיותו בעל נוכחות גופנית. שירות המבחן העיריך כי הסיכון במצבו להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך כיום. נאשם 3 ביטה חשש מהרשעתו בדיון, כשהדבריו מעוניין להמשיך את לימודיו ולהמשיך בתחום עיסוקו כמאמן ילדים, תחום לו נדרש היעדר עבר פלילי.

לאור האמור לעיל, המליץ שירות המבחן לבטל הרשותו בדיון ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף 120 שעות.

7. **נאשם 4**, ליד 1981 (כבן 34), נשוי ואב לילד בן שנתיים, עובד בחברת אשראי בינלאומי כמנהל צוות מאז שנת 2006. הוא סיים 12 שנים לימוד ורכש תעודת הנדסאי תעשייה וניהול מאוניברסיטת תל אביב. מגילוון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר עבר פלילי ולא פתוחים כנגדו תיקים במשטרת. **בהתיחסו לעבירות נושא כתוב האישום המתוקן**, נאשם 4 שלל ביצוע העבירות. הוא מסר כי התפתח דין ודברים בין השחקנים לאחר תום המשחק בין שני הקבוצות אולם שלל כי תקף את המתלונים, אלא فعل בנסיון להפריד בין הצדדים ושלל כוונה כלשהי לפגיעה. הוא הכיר בכך שיכל היה **לפעול למעןית האירוע האלים**. שירות המבחן התרשם כי רקע התנהגותו תחשות הזדהות עם חבריו, עויניות כלפי חלק משחקני הקבוצה היריבה, חוסר מיזוגיות לפתרון קונפליקטים במצביו מתח ולחץ וחוסר יכולת לגלוות שיקול דעת עמוק. כגורמי סיכון במצבו של נאשם 4 ציין שירות המבחן את קשייו לכלכלי צעדי ולגלוות שיקול דעת עמוק בזמני משבר ובצל חווית מתח והתנהגות אלימה בצדות. כגורמי שיקום ציין שירות המבחן את תפוקתו התקין והחובבי לאורך השנים, עדמות וערכים פרו חברותיים שמבטא יכולת התבוננות באירועים נושא כתוב האישום מנוקדות מבט ביקורתית. שירות המבחן העיריך כי קיימים סיכוי נמוך לביצוע עבירות דומות על ידי נאשם 4 ובמידה ויבצע עבירה דומה, חומרתה צפואה להיות נמוכה. נאשם 4 הדגיש חשיבות סיום ההליך ללא הרשותו בדיון, זאת עקב הפגיעה שחוווה בתדמיתו לנוכח ניהול משפטו, כמו גם על רקע תחום עיסוקו ומקצועו.

נוכח העובדה כי מדובר בעבירות ראשונות ויחידות אותן ביצע נאשם 4, הפגיעה האפשרית של הרשותה בדיון ביכולתו להמשיך ולהתפתח בתחום עיסוקו ומקצועו והפגיעה בתדמיתו החובבית, המליץ שירות המבחן לבטל הרשותו בדיון ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

8. עדמת המתלוון הובאה באופן אחד בארבעת התסקרים, כדלקמן: המתלוון מסר כי האירוע התרחש לאחר תום המשחק בין הקבוצות והתפזרות האודים ושביל בו החלו השחקנים לעזוב את חדר ההלבשה. הוא אינו מודע לרקע להתרפות האירוע לו לא היה שותף וכי רק הלב לכיוון חדר ההלבשה. מסר כי הותקף על ידי הנאים, תיאר תחשות בהלה בעבר, אולם שלל חוות של סיכון וציין כי קיימים עם הנאים מערכת יחסים תקינה.

יצוין, כי בתסקרי שירות המבחן חסרה התיחסותו של נפגע העבירה השני, המאמן ארדישיר, ולא ברור מדוע שירות המבחן לא פנה אליו לצורך קבלת עדמתו והתיחסותו.

טייעוני ב"כ הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה ערכה מדרג של חומרה בהתנהגותם של הנאים, איש איש על פי חילקו באירוע נושא כתוב

האישום המתוקן. לדבריה, התנהגותו של נאשם 1 היא החמורה ביותר, באשר תקף בצוותא חדא עם נאשם 2 את המתلون וגרם לו חבלה, תוך שהוא מכח אותו בכל חלקו גוף ודוקר אותו באמצעות חפץ חד; לאחר מכן, במדד החומרה, ניצב נאשם 2, אשר תקף את המתلون, בצוותא חדא עם נאשם 1, כשהוא מכח בו עם חפץ ממתכת בכל חלקו גופו; נאשם 3 תקף את המאמן, גרם להיזק לרכשו, השעון, והתנאג באופן פרוע; ולבסוף, ניגש נאשם 4 תקף את המאמן, תקיפה ברף הנמוך ביותר, ואיים שיפגע בו, תוך שהוא אחז בפתח בידו. ב"כ המשימה הפנתה להתייחסותה המחרירה של פסיקת בית המשפט לאלימות בכלל ולאלימות בספורט בפרט, כאשר מדובר ב"מכת מדינה" של ממש. התובעת טענה כי מדינת ישראל מתמודדת בימים אלה עם גל אלימות במגרשי הספורט, שהאלימות באה, בדרך כלל, מצד קהל האוהדים. ואולם, במקורה שלפנינו, האלימות ננקטה על ידי שחקי הקבוצה, דווקא, אשר אמורים לשמש דוגמא ומופת לאוהדים. נוכח חומרת התנהוגותם של הנאים באירוע נשוא כתוב האישום, תמהה ב"כ המשימה על המלצה שרות המבחן, הגורפת כלפי כל הנאים, לבטל הרשותם בדיון, באשר המלצה זו נוגדת את הילכות בית המשפט העליון בנדון. לדבריה, הן חומרת העבירות אינה אפשרית שקיים ביטול הרשות והן העובה שלא הוכח כי יגרם למי מהנאשמים נזק מוחשי קונקרטי בעקבות הותרת הרשות על כנה.

בנסיבות אלה, ביקשה ב"כ המשימה לקבוע מתחמי עונשה בעניינו של כל אחד מהנאשמים, כמפורט להלן:

נאשם 1 - מתחם שבין 7 ל-15 חודשים מאסר, כאשר העתירה בעניינו למאסר בכלליה ממשית.

נאשם 2 - מתחם שבין 6 ל-12 חודשים מאסר, כאשר העתירה בעניינו למאסר בעבודות שירות ברף העליון.

נאשם 3 - מתחם שבין 8-12 חודשים מאסר, כאשר העתירה בעניינו לחודשים מאסר בעבודות שירות.

נאשם 4 - מתחם שבין 7-12 חודשים מאסר, כאשר העתירה בעניינו לחודש מאסר בעבודות שירות.

עוד התבקש בית המשפט להטיל על הנאים עונש מאסר על תנאי, לצד קנס כספי, פיצוי למתלוננים וחתימה על התhibaבות להימנע מעבירה. כמו כן, התבקש בית המשפט לעשות שימוש בסמכות הנתונה לו בסעיף 19 לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח-2008, ולהוראות על הרחקת הנאים מmgrashi הספורט לתקופה שתיקבע, ושלא תעלה על 5 שנים. זאת, בהיעדר טעם מיוחד שלא לעשות כן.

10. ב"כ הנאים הגיעו המליצה ממעבידיו של נאשם 1 (**גע/1**); תלושי שכר בעניין נאים 1-3 (**גע/2, גע/6, גע/8**); והמליצה אישית מהתובע בעניינו של כל אחד מהנאשמים (**גע/3, גע/5, גע/7, גע/9**). הוא חזר על המלצה שרות המבחן בעניינו של כל אחד מן הנאים, בהדגישו העובה כי ככל נעדמים עבר פלילי או תיקים פתוחים במשטרה. עוד הדגיש כי הנאים בחרו להזות בעבודות כתוב האישום המתוקן, אשר תוקן באופן משמעוני לכולו, נטלו אחריות בפני בית המשפט וחסכו מזמן היוקר וזמןם של עדוי התייעזה. ב"כ הנאים הדגיש כי מדובר באירוע מקרי, חד פעמי, אשר איןנו משקף את אורחותיהם של הנאים ואת התנהוגותם בדרך כלל. ב"כ הנאים טענו כי הרשות בדיון תגרום נזק מוחשי ו konkreti לכל אחד מן הנאים - נאשם 1 מתכוון להירשם ללימודים ספורט על מנת לקבל תעודה מאמן והרשות בדיון תמנע ממנו מהירשם ללימודים שכן התנאי לרישום הוא קיומו של עבר פלילי נקי; נאשם 2 הוא מורה שהרשות בדיון תמנע ממנו להתקדם במקצועו ולהציג מועמדות למכרז של מנהל בית ספר; נאשם 3 הוא בעל תעודה מאמן קבוע נוער בצד רגול והרשות בפלילים תמנע ממנו להמשיך לימודי ולאמן; ונאשם 4 מנהל צוות השקעות בחברת הרצליה והרשות תגרום לפיטוריו ותמנע ממנו להמשיך לעבוד במקצועו. ב"כ הנאים הדגיש

את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, שלוש שנים, ואת העובדה כי מאז ועד היום נגשו שתי הקבוצות מספר רב של פעמים וההתמודדות הספורטיבית ביניהן לא לו באירועים אלימים או חריגים. הוא הוסיף כי על פי הערכת שרות המבחן, הסיכוי להישנות התנהגות אלימה מצד הנאים נמוך. עוד ציין כי גערכה סולחה בין המתلون לבין הנאים וכיום הם מצוים ביחסים תקינים. לדבריו, המתلون ציין בחיקירתו במשטרה כי אינו זקוק לטיפול רפואי ומכך הוא למד שלא נגרם לו נזק גופני בעקבות המכות שספג. לאור זאת, ביקש ב"כ הנאים לאמץ את המלצות שרות המבחן, לבטל הרשותם בדיון ולהטיל עליהם צו של"כ בהיקפים עליהם המליך שרות המבחן.

דין

11. תופעת האלים בספורט בכלל, ובמגרשי הcadrogel בפרט, מלאה אותנו, לצערנו, שנים רבות והפכה זה מכבר ל"מכת מדינה". חדשות לבקרים אנו מודיעים על מקרים בהם אוהדים פורצים אל כר הדשא על מנת להתעמת עם שופט המשחק או עם שחקני הקבוצה היריבה, על מקרים בהם פורצת תירה בין שני קהלי אוהדים, על השלתת חייזם, רימוני עשן וחפצים לכרי הדשא או למקומות ישיבה ועל מקרים בהם מושמעות קריאות גזעניות ואחרות ככלפי שחקנים, מאmins וונשי משרות בקבוצות. התופעה חוצה קבוצות וחוצה ליגות, כאשר לא פעם בלבד הצעירות ובליגות הנוער, אנו עדים למשיעי אלימות מצד הורי השחקנים הצעירים, הורים האמורים לשמש מופת ודוגמא אישית לילדים הקטנים, אך תחת זאת מחנכים אותם להתנהגות אלימה ובלתי ספורטיבית.

עוד בשנת 2001 הביע דעתו בית המשפט העליון על תופעת האלים באירועי ספורט בכלל ובמגרשי הcadrogel בפרט ועל הצורך להטיל ענישה מוחשית ומחמירה על מחוללי אלימות ועל הנוקטים באלים בחוות:

"**מעשי אלימות במגרשי הcadrogel הפכו לתופעה שכיחה וهم מחיבים ענישה הולמת והרטעתית... יש לבחון בעניינו את העונש לא רק מנוקודת המבט של המשיבים אלא גם מנוקודת המבט של אינטראס הציבור. ידעו נא הצויפים במגרשי הcadrogel שחלילם להם לנוקוט באלים במהלך המשחק, וכי שנוקט באלים - לא כל שכן באלים קשה כמו במקרה הנוכחי, דין, קרגיל, לרבות עונש של מאסר בפועל" (ע"פ 3335/01 מדינת ישראל נ' לוי (12.9.01)).**

12. בשנת 2001 הוקמה ועדת חקירה פרלמנטרית בנושא האלים באירועי הספורט, וזאת "בעקבות מקרים חוזרים ונשנים של ביטויי אלימות וגזענות, מצד אוהדים ולעתים בעידודם של ספורטאים במגרשי הcadrogel ומחוצה להם, אלימות מילולית ופיזית, שירים וביטויים גזעניים שנהי חלק בלתי נפרד מהוו המגרשים" (מתוך סיכום תקופתי של פעילות הוועדה, אתר הכנסת).

13. בשנת 2007 נזכר בתודעה הציבורית אירוע אלים שהתרחש במגרש כדורס' במהלך משחק בין קבוצת הפועל חולון לבין קבוצת הפועל ירושלים, בהיכל הספורט מלחה בירושלים, עת השולח אחד האוהדים חזץ למגרש. מאבטח מתנדב בחברת אבטחה שאבטחה את המשחק, הבחן בחזץ והרימו בשל חשש שהשחקנים יימעדו אם ידרכו עליו. שנית לאחר מכן, התפוץ החזץ בידי וגרם לכך שלוש מאצבעותיו נקטעו ורסיס פגע במוחותנו. במסגרת גזר דין של הנאים שהשליך את החזץ וגרם לפציעה הקשה, וثور שהיא מטילה עליו 3 שנות מאסר, כתבה כב' הש' בן-אורו:

"האירוע הקשה שביסוד כתוב האישום הינו בבחינת הסלמה בתופעה של אלימות באירועי ספורט, המעيبة על

הנהא שהעיסוק בספרות אמר להעניק לצופים ולעוסקים בו, אחד. המימרה 'נפש בראיה בגוף בריא' המתמצת באופן יפה כל כך את חשיבותו של הספרות, מבליטה את האבסורד שבתוופה זו...ניתן אם כן לסכם נקודה זו ולומר, כי המעשה בו הודה הנאשם אינו מעשה נדייר, עד כי יש להתייחס אליו כאל>Error נקודתי, שימושו מוגבלת לעצם התרחשותו. מדובר באירוע המשקף תופעה חברתית רחבה, קשה, הפוגעת פגיעה ממשית בהנאה שניתנו ורואוי להפיק מן העיסוק בספרות. רק צריכה להיות השפעה משמעותית על חומרת העונש שיטול על הנאשם, שכן הרטעה המתחריבת אינה רק בהרעתה הנאשם, אלא הרעתה הרבים" (ת"פ (מחוזי -מ) 3162/07 מדינת ישראל נ' מלאך 15.9.08).

14. חלק מהניסיונות להתמודד עם תופעת האלים בmgrשי הספרות, ועל רקע המציגות הרויה בתופעות של בריאות ואלימות, בחודש יולי 2008 נכנס לתוקפו חוק איסור אלימות בספרות, תשס"ח-2008. החוק הגדר בעלי תפקידים באירועי ספורט, העניק סמכיות הרחקה לשוטרים ולקציני משטרת, קבע רשות חפצים שהכנסתם למקום בו מתקיים אירוע ספורט אסור, ובכללם חומרני נפץ, סכינים, אולרים וכדומה. עוד קבע החוק איסור התבאות גזעניות. החוק אף העניק לבתי המשפט סמכיות נרחבות להוציא צו הרחקה והגבלה לתקופות משמעותיות, של אנשים שתימצא לכך הצדקה לגביהם. עוד הוקמה במסגרת החוק מועצה למניעת אלימות בספרות, אשר תשקד על הכנות תוכניות לטיפול באלים בספרות.

15. בתי המשפט, מצדדים, המשיכו להוציא את מעשי האלים והבריאות שהתרחשו בעת אירועי הספרות ולהכבד ידם על מוצעי העבירות. עמד על כך בית המשפט העליון בבש"פ 1869/13 בן אברהם נ' מדינת ישראל (18.4.13):

"... לדאבונו, בתקופה האחרונה מקבלות משמעות חדשה ושלילית מילוטיו של המשורר 'גם כשהLEN' לכדויגל, הוא לא חיפש לו רק ניצחון' (משירו של עלי מוהר ז"ל - 'אמרו לו'). יש הבוחרים לבטא את קשת הרשות שמעורר משחק הedoיגל בביטחוןיהם של אלימים פיזית ומילולית על רקע גזעני. ישנן קבוצות אווהדים ה'מאחלה' שואה לאוהדי היריבה, שנגנד מגדים מגדים בכינוי 'מחבל' שחкан יריב ממוצא ערבי. יש השרים בಗנות בעליים של קבוצה שלח יד בನפשו, ושנים אווהדים מסוימים הדורשים כי קבוצתם תישאר 'טהורה' לעד - לאמור - ללא שחknim מוסלמים. לא לモטור לציין כי אלימים מילולית סופה באלים פיזית (או לפחות היפות, נוצר חשד להגעה ליעד הבא), וזאת במיוחד כמשמעות השנאה הוא על רקע גזעני-לאומי".

ובמקרים אחרים נאמר:

"תופעת האלים בקרב אוהדי ספורט, בין אם בתחום mgrשי הספרות ובין אם מחזקה להם מטופשת כאשר קווים בקרבתנו. חדשות לבקרים אנו שומעים על מקרי פשיעה כאלו ואחרים הנובעים מהרצון להאדיר את שמה של קבוצה מסוימת על ידי פגיעה בקבוצה אחרת או אף בקבוצה האהודה. לא רק שאין פועלות אלו משיגות את התוצאה הנחשכת אלא הן פוגעות בקבוצה ובענף הספרות כולו. תופעות אלו עומדות בנגד חריף, ומהוות חלק בלתי נפרד מזהותם של רבים ורבות במדינת ישראל. היא משקפת לא תחרותיות ונטיון להביס את היריב, חלף שיתוף פעולה, עבודה בצוות, פיתוח הגוף ופיתוח הרוח" (ע"פ 5972/12 פינטו נ' מדינת ישראל (11.3.13)).

16. ואולם, חurf דברים אלה מצד בתי המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, תופעת האלימות באירועי הספורט ממשיכה להתקיים. מקרה נוסף שאירע לאחרונה, התרחש נגד עיניהם של אלפי אנשים באיצטדיון בלומפילד בתל-אביב ולעיניהם של עשרות אלפי צופי טלוויזיה בבית. בחודש נובמבר 2014 התקיים משחק "דרבי" בין קבוצת מכבי תל-אביב לקבעת הפועל תל-אביב. במהלך המשחק, שחקן מכבי תל-אביב התכוון לבועוט בכדור. בשלב זה התפרק הנansom למגרש, עירום בפלג גופו העליון ומדיף ריח אלכוהול. הנansom הגיע מאחורי השחקן, החל יורק עלייו ותווך אותו בעקבות ובמכוות לפניו. השחקן ניסה להגן על עצמו אך הנansom לא הרפה והוסיף לתקוף אותו. כתוצאה נגרמה לשחקן חבלה בדמות נפיחות בלחיו השמאלית. שוטרים ומאמבטחים מיהרו אל המגרש על מנת לעזר את הנansom, אך הוא ניסה להתנער מהחיזם ולשוב ולהתקוף את השחקן. במהלך המעצר נשך הנansom את אחד המאמבטחים והותיר בגופו חבלה בדמות נשיכה. כתוצאה מעשי הנansom התפרק אוחדים נספים אל כר הדשא והחלה התפרעות אלימה. המשחק אשר נקבע עקב מעשי הנansom לא חודש. בהטיילו על הנansom 10 חודשים מאסר בפועל בגין אישום זה, כתוב בית המשפט - **"אלימות הננקטת כלפי היא רעה ויש לשרשה. אלימות הננקטת באירועי ספורט מחייבת התייחסות מחמירה. אירועי ספורט מפגשים מתחרים, יריבים, קבוצות ואוהדים. קו גבול دق אך ברור אמר להימתח בין התלהבות ורצון להצלחה לבין השתלהבות יצירים חסרת מעצורים המביאה לפגיעה בזולות בין אם הוא אחד אחר ובין אם הוא ספורטאי המשתתף באירוע... דומה כי קו הגבול העדין אשר יש לשרטט נחצה מיידי פעם. כאשר קורה הדבר הזה על בתי המשפט לומר דברים בקובל ברור לפיו ניתן לנحو בסלחנות וסובלנות כלפי הפורעים, המתלהמים, האלימים והתקפניים, בין אם אחד הוא ובין אם הרבה"** (**ת"פ (שלום ח') 33193-09-12 מדינת ישראל נ' ידע**) (13.7.15).

17. כהמ shr לדוגמה זו, בחודש דצמבר 2014 נתקבל בכנסת תיקון לחוק איסור אלימות בספורט, במסגרת נקבעה עבירה של "תקיפה באירוע ספורט", להבדיל מ"תקיפה סתם", לפיו התקוף אדם במקום שבו מתקיים אירועי ספורט דינו מאסר שלוש שנים. עוד הורחבו סמכויותיהם של קציני משטרת ושוטרים בנוגע להרחקת מפирו סדר באירועי ספורט.

18. על רקע אלה, נערך לבחינת עניינים של הנאים שלפנינו.

19. ההחלטה שהובאה לעיל, דנה במשעי אלימות שבוצעו על ידי אוחדים או צופים במהלך הדרוגל כלפי אוחדים אחרים, שחקנים או מאמבטחים. בענייננו, מדובר במשעי תקיפה ואלימות שננקטה על ידי הנאים, שהינם שחקני כדורגל. זהוי סיבה לחומרה משמעותית לחובתם. הנאים, שחקני כדורגל - ובעיקר מי מביניהם משתמש כמורה בבית הספר ועיקר עיסוקו בחינוך (נאים 2)ומי שאותה בתעודתaman ועסק בעבר כמאמן (נאים 3) - אמורים לשמש דוגמא ומופת לקהל האוחדים שצופה בהם, ובמיוחד לילדים הרואים בהם מודל הערכה וחיקוי. משכך, התייחסות למשיעים, הן במישור עצם ההרשעה והן במישור הענישה, צריכה להיות מחמירה עוד יותר.

20. נקודה נוספת רצוייה לציין כבר בשלב זה וטרם התייחסות קונקרטית למשיעים הפרטנים של כל נאים ונאים היא העובדה שמעשייהם של הנאים בוצעו על ידם בחבורה, כמקשה אחת ובתקופת זמן קצרה. אמנם כתוב האישום המתוקן אינו מייחס לנאים ביצוע העבירות, או מקטנן, "בצורתה חדא", ואולם קריאה של כתוב האישום המתוקן מצירת תמונה של נאים שפעלו יחד, כמקשה אחת, יחד עם אחרים שזיהו אותם אינה ידועה למאשימה, תוך שהם מבצעים מעשי תקיפה, בدرجות חמירה שונות, כלפי המתلون וככלפי ארදשיה. הנה כי כן, גזירת דין של כל נאים ונאים

בנפרד תוך הסתכלות צרה על מעשי הנקודותים באירוע, תחטה לתמונה הכללת ועל כן טובא בחשבון, בין יתר השיקולים, העובדה כי המעשים בוצעו על ידי הנאים ייחד עם אחרים, כלפי המתلون וארדשיר.

.21. כאמור, מעשיהם של הנאים מתאפיינים במספר היבטי חמURA, שאליה העיקרים שבהם:

א. הנאים הינם שחקני קבוצה כדורגל, אשר השתתפו במשחק רשמי כנגד קבוצה יריבה, וככאה עליהם לשמש דוגמא ומופת לכל הציבור, להקל אוחדי הקבוצה ולילדים ובני הנוער שביניהם בפרט. מעשי התקיפה שביצעו הנאים מבטאים את ההיפך הגמור מרוח ספורטיבית ומתחרותיות הונגת.

ב. הנאים תקפו איש אחד על פי חלקו, נושא משרה בקבוצה היריבה - מנהל הקבוצה ומאמן הקבוצה. מעשי אלימות ותקיפה המופיעים כלפי נושא משרה בקבוצות ספורט עלולים להרטיע ולהניאו אזרחים מלהתנדב או לעסוק בשרות אלה.

ג. בניגוד לנטען על ידי חלק מהנאים בתסקרי שירות המבחן (ראה תשקורי נאים 1 ו-2), הרי שעלה פי עובדות כתוב האישום המתוקן, לאקדמה לתקיפת המתلون וארדשיר כל התגרות או הקנטה מצידם או מצד קהל האוהדים של הקבוצה היריבה. לעומת זאת יצווין, כי גם אם קדמה לתקיפה התגרות או הקנטה מצד מי מהמותקפים, אין הדבר מקנה זכות לנאים לנקחת את החוק לידיים ו"לסגור חשבון" עם המתلونים. לאיסור העלאת טיעון עובדתי המונוגד לאמור בעובדות כתוב אישום מתוקן שהושג במסגרת הסדר דין ראה ע"פ 5841/14 **בדיר ארakan נ' מדינת ישראל** (8.7.15) בפסקה .21

ד. הנאים ניגשו, יחד עם אחרים, אל המתلون כשהוא אוסף את דגלי ה الكرן מהמגרש. דהיינו, ההתנהגות המאיימת מצד הנאים כלפי המתلون התבטה בכך שניגשו אליו יחד עם אחרים, כשבור שעומד להתרחש אירוע אלים.

ה. מעשי של נאם 1 הם החמורים ביותר, אשר הוא היכה במתلون, בכל פלגי גופו, יחד עם נאם 2 באמצעות דגלי ה الكرן העשויים מתקכת. נאם 1 אף הגדיל לעשות ובמהלך תקיפת המתلون אף ذקר אותו ברגלו באמצעות מוט הדגל עד כי נגרמה למתلون חבלה ברגל. בהמשך, נפנה נאם 1 לתקוף גם את ארדשיר בכך שבעתו בו אחר. פרץ האלים מצד נאם 1 היה שלוח רסן, כלל הכהה באמצעות מוטות מתקכת, בצוותא חד עם נאם 2, דקירה ברגל כדי גרים חבלה ותקיפת אדם נוסף באמצעות בעיטה בו.

ו. מעשי של נאם 2 לא נפלו בחומרתם מלאה של נאם 1, למעט דקירת המתلون ברגלו באמצעות מוט הדגל המתקתי ולמעט, תקיפת ארדשיר. גם נאם זה פעל בצוותא חד עם נאם 1 והיכה במתلون בכל פלגי גופו בדגלי ה الكرן העשויים מתקכת.

ז. נאם 3 הטרף אף הוא ל"חגיגת התקיפה", תוך כדי ההתנהגות האירוע, תקף את ארדשיר מאחור, תוך שהוא מושך בחולצתו, בועט בו ודווח לו אל גדר המגרש, ההתנהגות אליו שגרמה לשברת שעונו של ארדשיר.

נאם 4 נגש אף הוא לארדшир, ותוך כדי התנהלותם האלים של יתר הנאים, כמתואר לעיל, דחף אותו באמצעות ידיו, אימעדייוCi יפגע בו, תוך שהוא מושיט לעברו את ידו האוחצת בפתחה.

ט. מטותי שירות המבחן עולה כי המתلون שיתף בתחשות הבלה שחש כתוצאה מן האירוע ובמהלכו.

.22. יחד עם זאת, ומוביל להקל ראש בחומרת האירוע, תילקחנה בחשבון מספר נסיבות לכולא, וביניהן:
א. אמינם נגרמה למתلون חבלה כתוצאה מדקירתו על ידי נאם 1 באמצעות מוט המתקתק, ואולם לא נטען כי המתلون נזקק לקבלת טיפול רפואי או כי החבלה הסבה לו נזק גופני צפוי.

ב. לארדшир לא נגרמו כל חבלות כתוצאה מתקיפתו על ידי נאים 1, 3 ו-4, אלא נרם נזק לשעונתו בלבד, כתוצאה ממשי נאם 3.

ג. המתلون טען בפני שירות המבחן כי חש בהלה בעקבות האירוע ובמהלכו, אולם שלל חוות של סיכון חייהם.

ד. לא נטען כי נאם 4 התקoon למשם את האים שהפנה לפני ארדшир ומילא הוא לא פעל למשם אים זה.

.23. באלה הדברים אני קובע כי מתחמי הענישה הרואים בהינתן נסיבות ביצוע העבירות על ידי כל אחד מהנאים הם כדלקמן:

נאם 1 - בין 6 ל-18 חודשים מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

נאם 2 - בין 5 ל-15 חודשים מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים.

נאם 3 - תקופה קצרה לריצוי בעבודות שירות עד מספר חודשים מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

נאם 4 - תקופה קצרה לריצוי בעבודות שירות עד מספר חודשים מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

האם ראוי לשיקול ביטול הרשותה?

.24. כידוע, הכליל הוא כי משנקבע שנאשם ביצע עבירה הוא יורשע בדיינו, ואילו החרג הוא הימנענות מהרשעה. רק במקרים מסוימים, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשותה בדיין לבין חומרתה של העבירה, נוקט בית-המשפט לפעמים בחלופה של הטלת מבחן ללא הרשותה. ההמנעות מן הרשותה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ובתי המשפט אינם נהנים לראות בחרטה בלבד עליה ליצירתה של הבדיקה בין פלוני לפלמוני שuber אותה עבירה בנסיבות דומות" (רע"פ 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85)).

עוד נאמר כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצבר שני גורמים: "ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנייה, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים" (ע"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97)).

דברים אלה חודדו על-ידי כב' הנשיאה בinish בע"פ 30/03 9262 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.04), שם נאמר כי "הימנעות מהרשעה של נאשם בגין אשר נקבע כי ביצע עבירה, מהוות חריג שיופעל רק במקרים מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר".

נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העולול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-كونקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, על פייה עשוי להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד. נאמר בפסקה כי קבלת הגישה, לפיה יש לבחון נזקים אפשריים, העולאים להתרחש בעתיד, גם אם מדובר בנאים צעירים, "**תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שכן לדעתם אם יתמשו בעתיד, ולא ברורו כלל עד כמה תהיה הרשעה בדיון השפעה על התוכנות של אותן תרחישים**" (רע"פ 12/9118 פריגן נ' מדינת ישראל (1.1.13)).

כן ראו בעניין זה רע"פ 14/7224 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14), שם עמד בית המשפט העליון על הקriterוניים הנוקשים בהם על הנאשם לעמוד בблаго להוכיח "נזק קונקרטי" שייגרם לו כתוצאה מהרשעה - "יש **להציג על כך שהרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה קשה ו konkretitit בסיכוי שיקומו, ולביס טענות אלה בתשתיות ראייתית מתאימה... החובה להציג על קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המוצומץ של החריג שעוניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול רק במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של הנאשם.**".

25. נראה שנאים 1 ו-2 אינם יכולים את המבחן הראשון שהותוו בפסקה לבחינת סיום הליך תוך הימנעות מהרשעה בדיון, שעוניינו "סוג העבירה וחומרתה". לא בכדי הובאו בהרחבה נסיבות מעשיים החמורים של נאים 1 ו-2 - היוthem שחקני כדוריים האמורים להוות דוגמא ומופת; התקיפה הברוטלית, במצבה חדא, של המתلون באמצעות מתחת לכל חלקו גוף; דקירותו של המתلون ברגלו על ידי נאשם 1 עד כדי גרימת חבלה; ותקיפת ארדשיר על ידי נאשם 1 בכך שבעת בו מאוחר. חומרת העבירות בהן הורשו נאים 1 ו-2, על רקע מדיניות העונשה הנוגנת וקריאת בית המשפט העליון להחמרה בעונשה, והצורך בהוקעת מעשי העבירה, הרתעת היחיד והרתעת הרבים, אינה מאפשרת שkeitת ביטול הרשעה בעניינים.

בבחינת למעלה מן הצורך, יאמר כי לגבי נאשם 1 אף לא הוכחה פגעה מוחשית-كونקרטית בשיקומו או בעתידו, שכן מדובר בנאשם העובד כמנהל משמרת במאפייה מזה כ-10 שנים, כשלדבריו הוא "מתכון בעתיד לרכוש מקצוע בתחום הספורט". לעניין נאשם 2 - אכן, בשל היותו מורה תיכון פגעה מסוימת בעיסוקו או באפשרות קידומו, ואולם, על רקע מעשייו החמורים כמתואר לעיל, פגעה שczzo - אם תתרחש - הינה מוצדקת והוא תוצר ישיר של מעשיו ושל התנהגוותו. מדובר בנאשם שהינו מורה, אשר נדרש לסתנדרט התנהגוותי ומוסרי גבוה, בהיותו דמות חינוכית האמונה על חינוך הדורות הבאים. לפיכך, ובהתאם העובדה כי נאשם 2 לא צלח את המבחן הראשון בפסקה, שעוניינו סוג העבירות וחומרתן, הרי שלא ניתן לוותר על הרשעה בעניינו, מבלתי לפגוע בשיקולי העונשה האחרים, שעוניינו הגנה על האינטרסים הציבוריים, הרתעת היחיד והרתעת הרבים. הוסף לכך את העובדה כי בפני שירות המבחן נטל נאשם 1 "אחריות חלנית על

התנהגותו" ונאשם 2 הביע "קשה לטעות מלאה על מעשיו וקשה לבחין בין התנהגות אסורה למותרת במקרה זה" - והרי אף נאשימים אשר לא הפנימו את חומרת מעשייהם ולא נטלו אחריות מלאה עליהם, עובדה שאף היא עומדת בחובתם בבוא בית המשפט לשקלול ביטול הרשותם בדיון.

ኖכח כל אלה, אין כל הצדקה שבדין לסייע עניינים של נאשימים 1 ו-2 בצדד חריג ונדייר של הימנענות מהרשעה.

26. הוא הדין גם ביחס לנאשימים 3 ו-4. אמנם העבירות המียวחות לנאשימים אלה פחותות בחומרתן בהרבה מן העבירות שייחסו לנאשימים 1 ו-2. מעשייהם של נאשימים אלה "הסתמכמו" במשיכה בחולצתו של ארדיםיר, בעיטה בו וڌחיפתו אל גדר המגרש תוך שבירת שעונו (ביחס לנאשם 3); וڌחיפתו של ארדיםיר באמצעות הידים, הושתת יד האוחזת מפתחו לעברו ואיים בפגיעה בו (ביחס לנאשם 4). ואולם, כפי שצווין לעיל, המעשיים שביצעו נאשימים 3 ו-4 כלפי ארדיםיר אינם עומדים בלבד, אלא מצטרפים למעשייהם החמורים של נאשימים 1 ו-2, מהווים המשך ישיר להם, כshawar לכך ניגשו כל הנאשימים, יחד עם אחרים שהזוהו איננה ידועה, בנסיבות, אל עבר המתלוון שעסוק באיסוף דגלי הקרכן. כחו התמונה הכלכלית, לא ניתן להש��ף על העבירות שביצעו נאשימים 3 ו-4 "bijobshn", אלא על רקע מכלול הנסיבות.

גם נאשימים 3 ו-4 הביעו עדות מכחישות בפני השירות המבחן ונמנעו מליטול אחריות על מעשייהם. נאשם 3 "ביטא עדות השוללות מכל וכל התנהגות אלימה" ואילו נאשם 4 "שלל ביצוע העבירות". נוכח היעדר נטילת אחריות על המעשיים והכרה בפסול שביהם, קשה עוד לדבר על פן שיקומי, שהינו הכרחי לצד חריג ונדייר של ביטול הרשותה. הנה כי כן, אני סבור כי חומרת התנהוגותם של נאשימים 3 ו-4 במהלך האירוע, חרף חלקם הפתוח, מצדיקים צעד חריג ונדייר של ביטול הרשותם.

באשר לנזק קונקרטי-מוחשי שיכול ויגרם לנאשימים 3 ו-4 אם לא תבוטל הרשותם - הרי שגם במידה הוודאות הנדרשת על פי הפסיכיקה. נאשם 3 עובד מזה שנים כחטלאי יחד עם אחיו והתבטא בפני השירות המבחן כי הוא מעוניין להמשיך לימודיו ולהשתלב, בעתיד, כמאמן ילדים; ואילו נאשם 4 עובד מזה שנים רבות בחברת אשראי, כנראה פרטנית ולא ציבורית, ולא הוציאו בפני ראיות המצביעות על פגיעה אפשרית בתעסוקתו בהינתן הרשותה בתיק זה.

לאור האמור לעיל, לא ראוי כי ניתן לנתקו בעניינים של נאשימים 3 ו-4 בצדד חריג ונדייר של ביטול הרשותה.

27. מיידך, וחurf העובדה כי הנאשימים - רובם ככולם - נמנעו מליטול אחריות מלאה על מעשייהם בפני השירות המבחן, ראוי להתחשב בשיקולים הבאים, ולא למצות עימם את הדיון:

א. הנאשימים הודיעו בפני בית המשפט בכתב האישום המתווך ובכך חסכו את הצורך בהעדתם של נפגעי העבירה, לרבות העמדתם בחקירה נגדית, על כל המשתמע מכך.

ב. הנאשימים כולם נעדרו עבר פלילי אין לחובתם תיקים פתוחים במשפטה. למעשה, זהה הסתמכותם הראשונה של הנאשימים עם החוק והם נתונים את הדיון על מעשייהם אלה לראשונה בחיהם.

ג. הנאשימים הינם אנשים נורמטיביים, אשר כל אחד עובד למחיהתו ומפרנס את משפחתו בכבוד. הנאשימים אף תורמים לחברה איש איש בתחוםו, ועל כך יעידו מכתב המליצה שהוגשו לעיוני מאות

מעסיקיהם של נאים 1 ו-2 ומאת ראש העיר קלנסו.

- ד. מאז האירוע נשוא כתב האישום חלף זמן רב - למעלה מ-3 שנים - זמן במסגרתו נבחנו הנאים בתנהוגותם והוכחו כי התנהוגותם באירוע הייתה חד פעמי ואינה מאפיינית או רוחותיהם. מאז האירוע לא נפתחו לנאים תיקים חדשים והם לא שבו להסתבר בעבירות נוספת.
- ה. מאז האירוע שבו שתי הקבוצות - קבוצת הנאים והקבוצה היריבה - להתמודד מספר רב של פעמים וההתמודדות הספורטיביות התקיימו ללא אירועים חריגיים.
- ו. לאחר האירוע נשוא כתב האישום נרכשה "סולחה" בין הנאים לבין המתلون ויושרו ההדרים ביניהם.
- ז. שרות המבחן מעיריך כי הסיכוי שהנאים ישובו לבצע עבירות אלימות הינו נמוך ואם יבצעו עבירה שכזו, הרי שחומרתה תהא נמוכה אף היא.
- ח. החקירה הפלילית שהנהלה נגד הנאים, כמו גם ההליך המשפטי הפלילי, היו עבר הנאים גורם מרתק ומציב גבולות.
28. נכון אמר לעיל, מקום עונשם של הנאים ברף התחתון, או קרוב אליו, בתחום העיטה שנקבעו לעיל.

.29. אני גוזר, איפוא, על הנאים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. 6 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו במתן"ס ראש העין, רח' מרבד הקסמים 10 ראש העין, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. מפקח אחראי - כלאי איריס סודה, טל' - 0506279079.
- נאשם 1 יתיצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 18.2.16 בשעה 00:08 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, ייח' עבודות שירות, תד. 81 רמלה, 72100.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מהיים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה אלימות.
- ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 16.5.3.5.

. ד. פיצוי לנפגע העבירה מר משה אלbez בסך 2,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יותר מיום 16.3.4.16.

.ה. פיצוי לנפגע העבירה מר ארדשיר לוייאן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יותר מיום 16.3.4.16.

נאשם 2

.א. 4 חודשים מאסר שירצוז בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו בمعון "חברת נוערים", תל מונד 40650, ת.ד. 6, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. מפקח אחראי - רס"ב אליעזר יעקב, טל" - 0504062202.

.ב. נאשם 2 יתיצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 21.2.16 בשעה 00:08 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, ת.ד. 81 רמלה, 0072100.

.ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא שלא עבר כל עבירות אלימות. 3.5.16.3.4.16.

.ד. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 16.3.5.16.

נאשם 3

.א. 2 חודשים מאסר שירצוז בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו בummot Alion, מע"ש כפר-יונה (צומת בית ליד), חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. מפקח אחראי - רס"ב אליעזר יעקב, טל" - 0504062202.

.ב. נאשם 2 יתיצב ל悒ינית ריצוי עונשו ביום 16.2.4.08 בשעה 00:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, ת.ד. 81 רמלה, 0072100.

.ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, וה坦אי הוא שלא עבר כל עבירות אלימות.

.ד. קנס כספי בסך 750 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 16.3.5.16.

.ה. פיצוי לנפגע העבירה מר ארדשיר לוייאן בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יותר מיום 16.3.4.16.

נאשם 4

.א. חודש מאסר שירצזה בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו בבית חולים לב השרון בפרדסיה, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. מפקח אחראי - רס"ב אליעזר יעקב, טל" - 0504062202.

.ב. נאשם 2 יתיצב ל悒ינית ריצוי עונשו ביום 16.2.21.08 בשעה 00:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז,

יח' עבודות שירות, ת.ד. 81 רמלה, 72100.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מחייב, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירות אלימות.

ג. קנס כספי בסך 750 ₪ או 7 ימי מאסר תමורתו. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 3.5.16.

ד. פיצוי לנפגע העבירה מר ארדשיר לויין בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יותר מיום 3.4.16.

30. שקלתי בבקשת המאשימה להורות על הרחקת הנאים מגישי הבדיקה, כאמור בסעיף 19 לחוק איסור אלימות בספורט והחלטתי שלא לעשות כן. זאת נוכח העובדה שהלך זמן רב מאז ביצוע המעשים (למעלה מ-3 שנים); מאז האירוע לא נפתחו לנאים תיקים חדשים; מאז היום התקיימו התמודדותות ספורטיביות רבות עם הקבוצה היריבה ולא נטען כי מי מהנאים נקט באלימות; קיומה של "סולחה" בין הנאים לבין המתלון; וההיליך הפלילי שהתקיים כנגד הנאים והאונשים המוחשיים שהוטלו עליהם במסגרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב בטבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, בנסיבות ב"כ המאשימה עו"ד אבי שגב, הנאים ובא כוחם.